

Warszawa, dnia 6 lipca 2018 r.

DZP-V-670-203/18

Pani
Beata Stępińska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Spraw Obywatelskich
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji

W odpowiedzi na pismo w sprawie tłumaczeń dokumentów stanu cywilnego pochodzących z Białorusi, wydanych w języku rosyjskim i opatrzonych pieczęcią z napisami w języku białoruskim, Departament Zawodów Prawniczych – po konsultacji z członkami Państwowej Komisji Egzaminacyjnej oraz Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, tłumaczami przysięgłymi języka rosyjskiego – uprzejmie przedstawia, co następuje:

Przywołana przez Panią Dyrektor praktyka tłumaczy przysięgłych języka rosyjskiego, polegająca na opisywaniu pieczęci w języku białoruskiego, jednak bez dokonania wiernego tłumaczenia ich treści, jest w opinii Departamentu Zawodów Prawniczych prawidłowa. Zgodnie z art. 17 Konstytucji Republiki Białoruś urzędowymi językami w tym kraju są języki białoruski i rosyjski. Stąd możliwość występowania w jednym dokumencie wystawionym na Białorusi fragmentów w obydwu językach. Tłumacze przysięgli mogą dokonywać tłumaczeń tylko z języka lub języków, zakresie których posiadają uprawnienia do wykonywania zawodu. Zatem tłumacz języka rosyjskiego nie może dokonywać tłumaczeń z języka białoruskiego.

Jednak fragmenty dokumentów sporządzone w innym języku niż jego zasadnicza część nie powinny być pominięte w tłumaczeniu poświadczonym. Tłumacz przysięgły jest obowiązany je odpowiednio opisać. Przedstawiciele środowiska tłumaczy przysięgłych

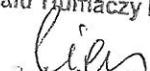
wpracowali zasady i praktyki zawodowe regulujące zasady sporządzania tłumaczeń poświadczonych. Najbardziej popularnym zbiorem takich praktyk jest „Kodeks tłumacza przysięgłego” opracowany przez Polskiego Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS. Nie ma on charakteru prawa powszechnie obowiązującego, jednak jest ważnym punktem odniesienia w praktyce zawodowej tłumaczy przysięgłych. Zgodnie z § 46 Kodeksu „elementy tekstu w języku innym niż język źródłowy i język docelowy należy opisać poprzez określenie tego języka lub, w razie niemożności jego identyfikacji, przez stwierdzenie „tekst w języku obcym” w odpowiedniej wzmiance. Tłumaczenie elementów tekstu w języku innym niż źródłowy jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy tłumacz przysięgły posiada uprawnienia z tego języka”. Opisując białoruskie pieczęcie tłumacze przysięgli postępują zgodnie z opisaną wyżej praktyką.

Niekiedy tłumacze przysięgli języka rosyjskiego korzystają z bliskiego pokrewieństwa obydwu języków i podają dokładniejsze informacje np. wskazując organ opatrujący dokument pieczęcią. Jeśli jest to jedynie dodatkowa informacja zawarta w komentarzu tłumacza, której celem jest ułatwienie urzędowi stanu cywilnego procedowanie spraw, również i taka praktyka jest w ocenie Departamentu Zawodów Prawniczych dopuszczalna. Należy przy tym uwzględnić niską liczbę tłumaczy przysięgłych języka białoruskiego. Każdorazowe wzywianie do dodatkowego poświadczenia omawianych dokumentów przez tłumaczy przysięgłych języka białoruskiego mogłoby utrudnić obrót prawny między obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białoruś.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Zawodów Prawniczych

Karol Dąbek
sędzia

KACZELNIK
Wydziału Tłumaczy Przysięgłych

Piotr Cieślak

2018 -07- 09